

Born Ljungström
Familj: Samojedhundar
Årsta, 71 år, kock, 9 döttrar
och hustru. 24 år, syster
Förälder och två barnbarn.
Uppfostran och utbildningen
Teknik: Överläkare. Luftfartsverket,
utbildare. Luftfartsverket, projektchef
Johannes universitet, universitetslärare.

Familj: Louise och Louise är
med familjen i Norrköping. Och så har jag
ungefärligen.

Motivation: "Men ska vara författare
sannolikt, att få kompetens till den här under
kocken, det är också en del av det här
intresset om mig. Jag älskar Chrissy här
ut, och med deckar med legat spinning

med vänden, men har också
kamrar, personer och intressanta
kunskapskällor här borta."

Kunskapskällor här borta:
"Allt du pratar lag i en och sätter
man upp sitt sättet så här
karaktäristiskt med det lag."

Jobbet som lektor: "Det är ett stort
avtal, tröstar man ett manus i hand som

kan säga att man inte har
kunna att manuset blivit lättare, men inte
omgång."

Gott råd inför eget skrivande:
"Tänk operativt. Vi människor vill kämpa och
slå häxorna."

Louise Bonta är lektör och manusförfattare i Lillarmsjö, med passion för spinning och samojedhundar. Hade du godkänt Pippi-Långstrump-manuset om du varit Astrid Lindgrens lektor på den tiden? "Du, det vet jag årligt talat lite, kanske hade jag upplevt den för vägad och avvikande, vem vet. Men sett så här i efterhand borde jag nog gjort det."

Foto: FREDRIK BJÄRNESAND

Louise är författarens bästa vän

LILLARMSJÖ. Att portas från arbetslivet på grund av ålder är inget alternativ för Louise Bonta, som tagit nya kliv i karriären. - Jag vill visa att det ännu går att hänga med, och kan jag så kan väl andra också, säger Louise, nyutexaminerad lektor i Lillarmsjö.

Louise Bonta beskriver sig som en diversebitare inom språkets värld, med engelska och franska samt lön- vistiskt (språkvetenskap), retorik (tal- skonst) och sociologi som specialkom- riden.

- Mitt första arbete var som översättare på Luftfartsverket, jag arbetade med att få utländska flygbilag som trafikerade Sverige, säger Louise, som är född och uppvuxen i Västrik men efter universitetsexamen (Göteborg) flyttade till Stockholm och Norrköping, där hon blev kvar i 30 år.

Yrkeslivet fortsatte hon som utbildare på Spårflötsverket, språkchef vid Folkuniversitetet samt universitetslärare i kommunikation vid tekniska institutionen på Campus Norrköping, Linköpings universitet.

Där deltog hon bland annat i projekt om hur man skriver och talar matematik:

- Det fokuseras ofta för mycket på ab- strakt intelligens, men det finns flera former av intelligens och mycket sitter i kroppen. Många lärt sig exempelvis matematik mycket bättre om de skriver ner lösningarna för hand på papper.

Louise förklarar att kroppen och hjärnan utgör en neurologisk helhet, där rörelse och sensuell stimulans är intimt sammankopplade med språk och kreativt tankande. Möjligen har hennes passion för spinning och samojedhundar stimulerat hennes eget kreativa skrivande.

Tillsammans med en universitetskollega publicerade hon 2013 en krimi- komedi, Veronicas catering, som

utspepar sig i Norrköping.

- Välvritten blev den, men knappast rolig! Det är en lärobok i alla tybor- jarfel som man inte ska göra: bubblig, menliga stereotypa karaktärer, lång transportsträckor och en massa ogräns (typ ju, så, precis), säger Louise med rodnande kinder.

Magplaket blev icke desto mindre en spott till egen utveckling. I gol utes- minnerades Louise som diplomerad lektör och manusutvecklare, den första kullen i Sverige.

- En lektor är en författarcoach som lyssnar och hjälper till med konstruktiv kritik och goda råd innan ett manus skickas till förlag.

Aven om litteratur i stora stycken är en fråga om tycke och smak, så finns det gott om historiska lärdomar och allmänmänskliga insikter beträffande vad som attraherar läsare.

Sagor är ett utmärkt exempel på hur berättelser byggs, med en tydlig början, mitt och avslutning, där den uppbyggda spänningen får en lycklig eller överraskande upplösning.

På språklig nivå finns en djungel

**Det fo-
kuseras
ofta all-
deles för
mycket
på ab-
strakt in-
telligens.**

Louise Bonta

av överväganden, där lektören är ett bollplank.

- De stora förlagen hanterar arliga flera tusen manus, där de väljer ut två, tre eller fyra nybörjare att sätta på. Digitaliseringen har å andra sidan öppnat nya möjligheter för nybörjare att publicera sig via hybridförlag, eller på egen bekostnad.

Skölen att skriva för offentligheten kan vara många.

Gemensamt nämndare är att man har något som man vill och tycker är viktigt att berätta, antingen för att bevara åt eftervärlden eller för att lämna någon form av spår efter sig.

Louise menar att skrivandet många gånger börjar i en personlig kris eller sorg, där förflutandet innebär en torp- pi som leder till att man inte känner sig själv bättre. Men skrivandet kan handla om precis vad som helst. Fackböcker kan vara ett sätt att bevara intressanta och unika kunskaper åt eftervärlden.

- Vi som natt lite högre åldern har den stora fördelen att vi både har god tid och tillgång till lång livsverksamhet, säger Louise.

FREDRIK BJÄRNESAND